

小学生领先一步读名著

XIAOXUESHENG LINGXIANYIBU DU MINGZHU
AILISI MANYOU QIJING

爱丽丝漫游奇境

浙江少年儿童出版社

在那个夏日的午后，我们亲爱的爱丽丝做了一个多么神奇、美妙而又怪诞的梦啊！直到今天，它还能把大家逗得格格笑！

MULU

目录

diào jìn tù zǐ dòng 1
掉进兔子洞 1

shén qí de dà tīng 10
神奇的大厅 10

yǎn lèi chí 19
眼泪池 19

huì yì shì sài pǎo 35
会议式赛跑 35

lǎo shǔ de cháng gù shì 44
老鼠的长故事 44

bái tù de wū zi 52

白兔的屋子

dà qīng chóng de zhōng gào 72

大青虫的忠告

qí miào de mó gu 81

奇妙的蘑菇

xiǎo zhū hé hú jiāo 89

小猪和胡椒

chái jùn māo mī 105

柴郡猫咪

fēng kuáng de chá huì
疯狂的茶会 113

hóng xīn wáng hòu
红心王后 133

wáng hòu de chuī qiú yóu xì
王后的槌球游戏 143

gōng jué fū rén
公爵夫人 155

jiǎ hǎi guī de gù shì
假海龟的故事 165

lóng xiā sì duì wǔ 178
龙虾四对舞

shéi tōu le xiàn bǐng 200
谁偷了馅饼

liǎng gè zhèng rén 206
两个证人

ài lì sī de zhèng cí 217
爱丽丝的证词

jiě jie de mèng 232
姐姐的梦

掉进兔子洞

ALLSI MANYOUQIJING

ài lì sī kāi shǐ jué de yǒu diǎnr fán le jiě jie zài
爱丽丝开始觉得有点儿烦了。姐姐在
kàn shū kě tā méi shì kě zuò jiù zhè me péi zhe jiě jie zuò zài
看书，可她没事可做，就这么陪着姐姐坐在
hé biān tā piào le jǐ yǎn jiě jie kàn de shū kě shū shàng jì
河边。她瞟了几眼姐姐看的书，可书上既
méi yǒu tú huà yě méi yǒu duì huà
没有图画，也没有对话。

yī běn méi yǒu tú huà yě méi yǒu duì huà de shū kàn tā
“一本没有图画也没有对话的书，看它
gàn shén me ne ài lì sī xiǎng
干什么呢？”爱丽丝想。

yào bù yào zhàn qǐ lái qù cǎi xiē chū jú biān yī gè chū
要不要站起来去采些雏菊，编一个雏
jú huā huán ne tā zhèng zài xīn lǐ zhè yàng pán suan zhe kě yǐ
菊花环呢？她正在心里这样盘算着（可以
shuō tā yǐ jīng shì zài shǐ jìn xiǎng le yán rè de tiān qì ràng tā
说她已经是在使劲想了，炎热的天气让她
hūn hūn yù shuì dà nǎo chí dùn yī zhī hóng yǎn jīng de bái tù
昏昏欲睡，大脑迟钝），一只红眼睛的白兔
tū rán pǎo dào le tā shēn biān
突然跑到了她身边。

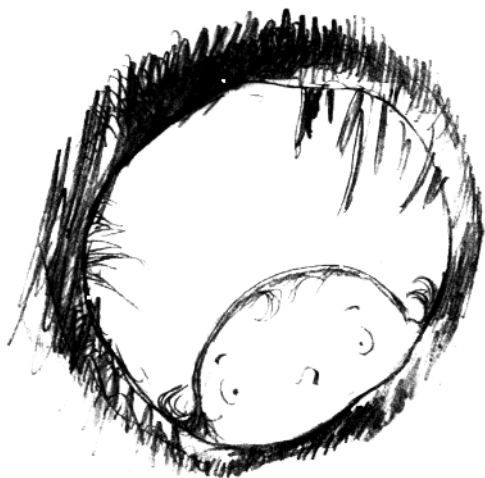
ài lì sī méi jué de yǒu shén me bù duì tóu shèn zhì dāng
爱丽丝没觉得有什么不对头，甚至当
tā tīng dào tù zǐ de zì yán zì yǔ ō tiān na wǒ yào chí
她听到兔子的自言自语：“噢，天哪！我要迟
dào le tā yě bù jué de yǒu shén me qí guài hòu lái tā zǐ
到了！”她也不觉得有什么奇怪。后来她仔
xi xiǎng xiǎng nà shí zì jǐ yě zhēn shì de jīng rán yī diǎnr
细想想，那时自己也真是的，竟然一点儿
yě bù gǎn dào qí guài dàn zài dāng shí yī qiè dōu xiǎn de nà me
也不感到奇怪；但在当时，一切都显得那么
zì rán
自然。

kě shì bái tù jīng rán cóng bèi xīn kǒu dai lì tāo chū yī
可是，白兔竟然从背心口袋里掏出一
zhǐ shǒu biǎo lái kàn le kàn rán hòu yī liū yān pǎo kāi le ài lì
只手表来看了看，然后一溜烟跑开了，爱丽
sī yě gēn zhe tā pǎo qǐ lái nǎo zi lì hū rán shǎn guo yī gè
丝也跟着他跑起来，脑子里忽然闪过一个
niàn tou tā cóng lái méi yǒu jiàn guo yī zhī chuān bèi xīn de tù
念头——她从来没有见过一只穿背心的兔
zi gèng bié shuō nà zhǐ tù zǐ hái huì cóng bèi xīn kǒu dai lì tāo
子，更别说那只兔子还会从背心口袋里掏
chū shǒu biǎo lái ài lì sī hào qí de bù dé liǎo jiù gēn zhe xiǎo
出手表来。爱丽丝好奇得不得了，就跟着小
bái tù pǎo guo tián yě zài shù jiǎng jiǎo xià yī gè hěn dà de tù
白兔跑过田野，在树篱脚下一个很大的兔
zi dòng biān zhuī shàng le tā
子洞边追上了他。

ài lì sī suí jí gēn zhe tā pǎo jìn tù zǐ dòng gēn běn
爱丽丝随即跟着他跑进兔子洞，根本

méi yǒu kǎo lǜ dāi huì zěn me cóng nà lǐ miàn chū lái
没有考虑待会儿怎么从那里面出来。

tù zi dòng yī kāi shǐ shì píng de xiàng yī tiáo suì dào
兔子洞一开始是平的，像一条隧道，
rán hòu tū rán xiàng xià qīng xié xié dù hěn dà ài lì sī méi lái
然后突然向下倾斜，斜度很大，爱丽丝没来
de jí tíng xià jiǎo bù jiù diào jìn le yī kǒu shēn jǐng lǐ
得及停下脚步，就掉进了一口深井里。

yě xǔ shì yīn wèi nà kǒu jǐng tài shēn le huò zhě shì yīn
也许是因为那口井太深了，或者是因
wèi tā diào de hěn màn fǎn zhèng ài lì sī wǎng xià diào de shí hòu
为她掉得很慢，反正爱丽丝往下掉的时候
yǒu chōng zú de shí jiān dōng zhāng xī wàng zhuó mó zhe jiē xià lái
有充足的时间东张西望，琢磨着接下来
huì fā shēng xiē shén me tā xiān shì shì zhe xiàng xià kàn xī wàng
会发生些什么。她先是试着向下看，希望
kàn qīng chu tā huì dào nǎ lǐ qù dàn jǐng dǐ tài àn le shén me
看清楚她会到哪里去，但井底太暗了，什么
yě kàn bù qīng jiē zhe tā kàn le kàn jǐng bì fā xiàn jǐng bì
也看不清；接着，她看了看井壁，发现井壁
shàng yǒu xǔ duō wǎn chú hé shū jià yǒu xiē dì fang hái dīng zhe dīng
上有许多碗橱和书架；有些地方还钉着钉
zi guà zhe dì tú hé huà kuàng tā cóng yí gè chú zi lǐ ná
子，挂着地图和画框。她从一个橱子里拿
le yí gè guǎn zi guǎn zi de biāo qiān shàng xiě zhe jú zi
了一个罐子，罐子的标签上写着“橘子
jiàng bù guò ràng tā dà shī suǒ wàng de shì guǎn zi shì kōng
酱”，不过，让她大失所望的是，罐子是空
de ài lì sī bù xiǎng bǎ guǎn zi rēng xià qu pà zǎo dào shén
的。爱丽丝不想把罐子扔下去，怕砸到什
me rén yú shì zài piāo guo lìng yí gè wǎn chú shí yòu bǎ tā fàng
么人，于是在飘过另一个碗橱时又把它放
le huí qu
了回去。

hǎo a ài lì sī xīn xiǎng zhè me diào xià qu guo
“好啊！”爱丽丝心想，“这么掉下去过
yí cì hòu wǒ jiù bù huì hài pà cóng lóu tī shàng shuāi xià lái
一次后，我就不会害怕从楼梯上摔下来

le tā men huì jué de wǒ yǒu duō me yǒng gǎn nǎ pà wǒ cóng wū
了!他们会觉得我有多么勇敢!哪怕我从屋
dǐng shàng diào xià lái wǒ yě bù huì kēng yī shēng de zhè dào
顶上掉下来,我也不会吭一声的!”(这倒
shì hěn kě néng chū xiàn de
是很可能出现的)

luò a luò a luò a nán dào jiù yǒng yuǎn méi ge
落啊,落啊,落啊,难道就永远没个
wán
完!

bù zhī dào wǒ xià jiàng le duō shao gōng lǐ a tā dà
“不知道我下降了多少公里啊!”她大
shēng de shuō wǒ kěn dìng shì dào le jiē jìn dì xīn de shén me
声地说,“我肯定是到了接近地心的什么
dì fang le ràng wǒ xiǎng xiǎng kǒng pà yǒu gōng lǐ shēn
地方了。让我想想:恐怕有6000公里深
le wǒ xiǎng nǐ yào zhī dào ài lì sī zài xué xiào lǐ
了,我想——”(你要知道,爱丽丝在学校里
xué dào le xǔ duō zhè fāng miàn de dōng xī jīn guǎn zhè bù shì yī
学到了许多这方面的东西,尽管这不是一
gè xuàn yào zhī shì de dà hào jī huì yīn wèi méi rén zài tīng tā
个炫耀知识的大好机会,因为没人在听她
shuō huà dàn shuō chū lái zǒng shì bù cuò de shì de dà
说话,但说出来总是不错的)“——是的,大
gài jiù shì zhè me gè jù lǐ kě wǒ yòu bù zhī dào wǒ dào
概就是这么个距离——可我又不知道,我到
dǐ zài nǎ gè jīng wěi dù ài lì sī qí shí gēn běn bù zhī
底在哪个经纬度。”(爱丽丝其实根本不知
dào wěi dù shì shén me yě bù dǒng shén me shì jīng dù tā zhī
道纬度是什么,也不懂什么是经度,她只

shì jué de zhè liǎng gè cí niàn qǐ lái tǐng bàng de
是觉得这两个词念起来挺棒的)

bù yí huìr ài lì sī yòu kāi kǒu shuō huà le
不一会儿,爱丽丝又开口说话了:

wǒ zhēn huái yí wǒ huì bù huì chuān yuè dì xīn cóng dì
“我真怀疑我会不会穿越地心从地
qiú nà tóu diào chū qù dào le nà lǐ wǒ kàn dào de rén dōu shì
球那头掉出去!到了那里,我看到的人都是
nǎo dai cháo xià zǒu lù de nà duō yǒu qù a fǎn miàn rén wǒ
脑袋朝下走路的,那多有趣啊!反面人,我
xiǎng zhè me chēng hu tā men zhè yí huí tā hěn gāo xìng méi rén
想这么称呼他们(这一回,她很高兴没人
zài tīng tā shuō huà yīn wèi zhè ge cí tīng qǐ lái bìng bù zhèng
在听她说话,因为这个词听起来并不正
què bù guò nǐ zhī dào wǒ déi wèn wèn tā men zhè ge
确)——不过,你知道,我得问问他们,这个
guó jiā jiào shén me míng zì qǐng wèn fū rén zhèr shì xīn xī
国家叫什么名字。请问,夫人,这儿是新西
lán hái shì ào dà lì yà tā yí biān shuō yí biān xiǎng xíng gè
兰还是澳大利亚?”她一边说,一边想行个
qū xī lǐ xiǎng xiǎng dōu xīn xiān nǐ hái zài kōng zhōng wǎng
屈膝礼——想想都新鲜,你还在空中往
xià diào ne néng xíng qū xī lǐ ma
下掉呢,能行屈膝礼吗?

wǒ yào shì zhè yàng wèn tā huì jué de wǒ shì gè duō
“我要是这样问,她会觉得我是个多
me wú zhī de xiǎo nǚ hái a bù xíng wǒ jué duì bù néng wèn
么无知的小女孩啊!不行,我绝对不能问,
yě xǔ wǒ huì cóng shén me dì fāng kàn dào guó míng ne
也许我会从什么地方看到国名呢。”

luò a luò a luò a ài lì sī méi shì kě gàn yòu
落啊，落啊，落啊，爱丽丝没事可干，又

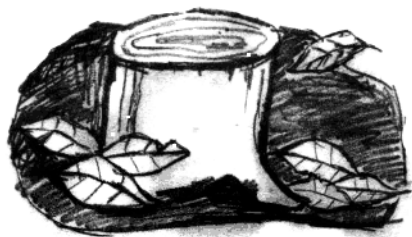
kāi shǐ shuō huà le
开始说话了：

wǒ gǎn kěn dìng dài nà jīn wǎn huì xiǎng sǐ wǒ de dài
“我敢肯定，黛娜今晚会上想死我的（黛
nà shì tā de māo wǒ xī wàng tā men zài hē xià wǔ chá de
娜是她的猫）。我希望，他们在喝下午茶的
shí hòu bié wàng le gěi tā yī dié niú nǎi wǒ qīn ài de dài nà
时候别忘了给她一碟牛奶。我亲爱的黛娜！
nǐ yào shì néng xià lái gēn wǒ yī kuài er gāi duō hǎo a kōng zhōng
你要是能下来跟我一块儿该多好啊！空中
kǒng pà méi yǒu lǎo shǔ dàn nǐ kě yǐ zhuō biān fú nǐ zhī dào
恐怕没有老鼠，但你可以捉蝙蝠，你知道
ma biān fú kě xiàng lǎo shǔ le kě shì māo mī chī bù chī biān
吗，蝙蝠可像老鼠了。可是，猫咪吃不吃蝙
fú ne
蝠呢？”

xiǎng dào zhè lǐ ài lì sī jué de hěn kùn le yòu xiàng
想到这里，爱丽丝觉得很困了，又像
shuō mèng huà sì de zì yán zì yǔ qǐ lái māo mī chī bù chī
说梦话似的自言自语起来：“猫咪吃不吃
biān fú māo mī chī bù chī biān fú yī huì er yòu shuō chéng
蝙蝠？猫咪吃不吃蝙蝠？”一会儿又说成
biān fú chī bù chī māo mī fǎn zhèng liǎng gè wèn tí tā dōu wú
“蝙蝠吃不吃猫咪？”反正两个问题她都无
fǎ huí dá suǒ yǐ zěn me wèn dōu wú suǒ wèi
法回答，所以怎么问都无所谓。

ài lì sī jué de zì jǐ jiù yào mí mí hū hū shuì zháo
爱丽丝觉得自己就要迷迷糊糊睡着

le kāi shǐ mèng jiàn zì jǐ qiān zhe dài nà zài sǎn bù hái rèn
了,开始梦见自己牵着黛娜在散步,还认
zhēn de duì tā shuō dài nà gào su wǒ ba nǐ chī guo biān fu
真地对他说:“黛娜,告诉我吧,你吃过蝙蝠
ma tū rán pēng pēng tā luò dào le yī dà duī kū shù zhī
吗?”突然,砰!砰!她落到了一大堆枯树枝
hé kū yè shàng zǒng suàn dào dǐ le
和枯叶上,总算到底了。

神奇的大厅

ALLISI MANYOUQIJING

ài lì sī yī diǎnr shì yě méi yǒu yī bèng jiù zhàn qǐ
爱丽丝一点儿事也没有，一蹦就站起
lai le tā xiàng shàng kàn kàn kě tóu dǐng shàng yī piàn qī hēi
来了。她向上看看，可头顶上一片漆黑；
tā de miàn qián yòu shì yī tiáo cháng cháng de tōng dào nà zhī xiǎo
她的面前又是一条长长的通道，那只小
bái tù zài fēi kuài de pǎo zhe yī fēn zhōng yě bù néng dān ge
白兔在飞快地跑着。一分钟也不能耽搁
le ài lì sī xiàng yī zhèn fēng shì de pǎo le guò qu zài guǎi
了，爱丽丝像一阵风似的跑了过去，在拐
wān chù tīng jiàn tā zài shuō huà ò wǒ de ěr duo wǒ de hú
弯处听见他在说话：“哦，我的耳朵，我的胡
xū yǐ jīng tài wǎn le guǎi guo zhè ge wān tā lí bái tù hěn
须，已经太晚了！”拐过这个弯，她离白兔很
jìn le kě shì tù zǐ què bù jiàn le tā fā xiàn zì jǐ lái dào
近了，可是兔子却不见了。她发现自己来到
le yī ge cháng cháng de dī ǎi de dà tīng lǐ wū dǐng shàng guà
了一个长长的、低矮的大厅里，屋顶上挂
zhe yī pái mǎ dēng
着一排马灯。

dà tīng zhōu wéi yǒu hǎo duō mén kě dōu shì suǒ zhe de ài
大厅周围有好多门，可都是锁着的；爱